

A szegedi főispánság legújabb jelöltje: dr. Preszly Lórán csendőralezredes

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi főispáni állás betöltése ügyében még mindig nem történt semmiféle intézkedés. Gömbös Gyula miniszterelnök római utazása miatt egyelőre minden valószínűség szerint nem is töltik be ezt a tisztséget és így az új főispán kinevezése a legkorábban a miniszterelnök hazaérkezése után jelenik meg a Hivatalos Lapban. A kombinációk száma azonban állandóan szaporodik.

Budapesti, még pedig a kormánykörökhöz igen közel álló forrásból származó hír szerint

a szegedi főispánság legújabb és egyik legkomolyabb jelöltje dr. Preszly Lórán csendőralezredes,

a szegedi csendőrkörlet helyettes parancsnoka. Preszly Lórán neve budapesti kormánykörökben már akkor kombinációba került, amikor az Urbán-féle kombinációt elejtette a kormány, még Károlyi Gyula miniszterelnöksége alatt. Urbán Péter főispánna való kinevezését azért ejtette el Károlyi Gyula, mert a mezőkovácsházai körletet, amelynek Urbán a képviselője, nem akarta az új képviselőválasztással kockáztatni. A legutóbb tartott időközi választásokon ugyanis az egységes párt súlyos vereségeket szenvedett, kénytelen volt átengedni a mandátumokat a Független Kisgazdapártnak. Félős volt, hogy Urbán Péter kerületében is hasonló eredménye lenne az időközi választásnak. A kormány ezért határozta el, hogy Szeged számára olyan főispánt keres, aki nem képviselő, de aktív neve és személye Szeged város igényeinek megfelelő súlyt jelent.

Igy került kombinációba dr. Preszly Lórán csendőralezredes, Preszly Elemér pestmegyei főispán testvéröccse, aki tízenöt évig szolgált a minisztériumban és így

megfelelő közigazgatási gyakorlata is van.

Preszly Lórán kinevezésének tervét a kormány különösen azért tartja komolynak, mert Szegednek feltétlenül külön főispánt szánt és mert Preszly Elemér alaposan ismeri a szegedi viszonyokat. Hisz katonai hivatásán kívül más téren is értékes munkát fejtett ki, az irodalmi életben is jócsengésű neve van.

Ez a legújabb kombináció igen komolynak látszik és — mint budapesti tudósítónk jelenti — politikai körökben Preszly Lórán kinevezését befejezett dolognak tartják.

Dr. Farkas Béla szentesi főispán Hódmezővásárhely főispánjává nevezték ki

Budapest, november 9. (MTI.) A kormányzó belügyminiszter előterjesztésére dr. Mokcsay Zoltán Hódmezővásárhely törvényhatósági joggal felruházott város főispánját ettől az állástól buzgó szolgálatainak elismerése mellett

saját kérelmére felmentette és dr. Farkas Béla, Csongrád vármegye főispánját ezen állásban való meghagyása mellett Hódmezővásárhely törvényhatósági joggal felruházott város főispánjává nevezte ki.

„A beszélő kövek, a minket megértő emberek innen el nem eresztlenek bennünket...”

**Diszközgyűlésen ünnepelte a Ferenc József Tudományegyetem
60 éves jubileumát.**

Dr. Imre Sándor ünnepi beszéde a „szegedi” egyetem hivatásáról

(A Délmagyarország munkatársától.) Fényes ünnepi külsőségek között, szerdán délután, diszközgyűlés keretében ünnepelte a Ferenc József Tudományegyetem fennállásának hatvanadik évfordulóját. A másodemeleti aula hatalmas termét előkelő közönség töltötte meg. Az első sorokban foglaltak helyet: dr. Somogyi Szilveszter polgármester, Raskó Sándor főesperes-plébános, dr. Löw Immanuel főrabbi, Bakó László református lelkész, vitéz dr. Szabó Géza kultúr tanácsnok, dr. Veress Gábor üzletigazgató, Back Bernát felsőházi tag, dr. Szalay József főkapitány, dr. Buócz Béla főkapitányhelyettes, valamint a helyőrség tisztai küldöttsége. A kultuszminisztérium képviselőiben dr. Flandorfer Pál miniszteri tanácsos, a József Műegyetem képviselőiben Pöschl Imre professzor, a debreceni egyetem képviselőiben pedig dr. Tankó Béla dékán jelent meg. Hat órakor nyitotta meg a diszközgyűlést dr. Schmidt Henrik rektor, aki rövid bevezetőt mondott.

— Hatvan esztendő — mondotta — egy egyetem életében nem sok. Vannak egyetemek, amelyeknek történelme tizszer hatvan esztendőt is felölel. De nem is az idő hosszúsága készítet a visszapillantásra, hanem azok a küzdelmes évek, amelyekre az egyetem visszapillant és az a tragikus sors, amelyben eddig részesült. Felvetődik az a fájdalmas gondolat, hogy

miért nem ott, Kolozsvárott érte az egyetemet ez a jubileum, ott, ahol ennek az egyetemnek köveit lerakták.

Gondolataink a száműzetésből is vi szaszállnak. Megelevenedik lelki szemeink előtt mindaz a sok munka, aggodás, szeretet, amelyeknek következtében ez az egyetem a közművelődés történetében oly magas fokra hágott, Mennyi gond előzte meg a megalakulást és mily összetartójjává lett Erdélyben a nemzeti

erőknek! A sors kifürkészhetetlen akarata ellenkezővé tette a mai helyzettel azt a helyzetet, amely ebben az országban a XV. és XVI. században fennállott. Az akkor független Erdély most egy balkánállam részévé lett és az akkori Magyarország ma szabad és független. De bármily fájdalom is töltson el bennünket, a jobb sorsba vetett bizalmat és reményt nem szabad feladnunk. Reméljük, hogy amint Mohács után is, az újjáéledés következett, úgy Trianon után is eljön az az idő, amikor egyetemünk régi székhelye felszabadul és az egyetem hatását azok unokái élvezhetik, akik ennek az intézménynek alapjait lerakták.

Az ünnepi beszédet dr. Imre Sándor, a bölcsészeti kar dékánja mondotta. Az egyetem immár 23-ik félévét tölti Szegeden.

Ezalatt az idő alatt külsőleg és belsőleg újjáalakult.

A régi professzorok lassan eltűnnek, a hallgatók is mind kevesebb és kevesebb számban származnak Erdély földjéről. Régen, az egyetemen tanulóakra Erdély szelleme hatott, azóta változott a világ és az egyetem mássá lett, külsőségeiben, belsőségeiben is. Kolozsvár csakhamar emlék lesz csupán a szegedi egyetemen. Az élő szervezet folyamatos átalakulása ez és ez helyén is van, mert nem lehet másképp. A mi egyetemünknek azonban kötelessége arra törekedni, hogy a jövő életében érvényesüljön multjának minden tanulsága, okulása, hogy mindez az erősödés forrásává váljék a későbbi jövő számára. A jövő parancsolja ezt az okulás végett való visszatekintést az egyetem történetére, küzdelmes éveire. A jelen ma az, hogy

ez az egyetem kezdi gyökereit mélyre eresztetni a szegedi talajba,

a tanárok egyetértése a garancia arra, hogy

ebben a talajban csorbítatlanul visszanyeri régi erejét.

A beszélő kövek, a minket megértő emberek innen el nem eresztlenek bennünket, ezt jól tudjuk.

A mult szilárd talapzatán állva kell a munkát végezni. A visszatekintés nem meddő erdpazarlás. Az erdélyi korszakot nem lehet feledésbe merülni hagyni, már csak azért sem, mert az egyetem eddigi élete a magyar szellemi élet egyetemes történetéhez is hozzátartozik. Megtörténhet, hogy egyszer majd csak nem lesz senki, aki tudná, hogy mit jelentett nekünk Erdély és Erdélynek mit jelentettünk mi.

A dékán ezután az egyetem történetével foglalkozott, különösképpen azzal a hatással, amelyet az egyetem, a tanársága Erdélyre és ezen keresztül az egész magyar szellemi életre gyakorolt. Három feltett kérdésre felelt: az egyetem keletkezésekor milyen szándék volt az irányadó, mi teljesült ebből, milyen munkát végzett az egyetem. Beszédét ezután így folytatta:

— Ez az óra

az újjáéledt egyetem feletti örven-dezés órája

legyen és nem a fájdalmas nosztalgiáé. Ez a mostani korszak egyenes folytatása a réginek.

Az egyetemi gondolatnak itt, Szegeden is történelme van.

Itt is megvolt az évszázados vágyakozás és Szeged is kirpótlásul kapta az egyetemet, mint ahogy Kolozsvár kapta a főkormányzók helyett. Az egyetem 60 évvel ezelőtt, duzzadó, feszülő vitorlákkal indult és a nagy szerencsétlenség idején Szeged lépett közbe, hogy össze ne omoljon annyi esztendői lelkes munka után. A belső erő fenntartására és annak fokozására állította talpra a nemzet ezt az intézményt. Itt azután újra kezdődött mindaz, amin egyszer már — a megalapításkor — ez az egyetem keresztülment.

Erdélyben az erdélyi, itt pedig az alföldi parancsolta kötelességek megoldása várakozik reánk. Itt a város nemcsak kér és vár, hanem — ami az egyetem történetében eddig még nem fordult elő — áldoz és segít is.

Ne felejtjük el, hogy enélkül ma, nem lennénk együtt! Az a kötelesség vár reánk, hogy az erdélyi szellemet beoltsuk az Alföldre és létrehozzunk itt olyan közművelődést, amelyre az Alföldnek szüksége van. Szolgáljuk a tudomány örök eszméit a magunk gyarló, oda-szentelt életével.

A dékán beszédét percekig tartó taps fogadta. A diszközgyűlés a Himnusz eléneklésével ért véget.

November 30-án választ felsőházi tagválasztó elektorokat a szegedi ügyvédi kamara

(A Délmagyarország munka úrsától.) A kisorsolt felsőházi tagságok során dr. Széll Gyula, a szegedi ügyvédi kamara elnöke is kimaradt a felsőházból. Dr. Széll Gyula a felsőházban a vidéki ügyvédi kamarákat képviselte és újráválasztása érdekében máris széleskörű mozgalom indult meg. Az ügyvédek felsőházi tagját elektorok választják meg, akiket viszont a kamarák közgyűlése választ. A szegedi ügyvédi kamara elektorválasztását november 30-án tartják meg.

Széchenyi Mozi

Csütörtöktől vasárnapig, november hó 10—13-ig
Lehár Ferenc
csodaszép filmoperettje:

Volt egyszer egy keringő

(Es war einmal ein Walzer)

Eggerth Márta

Előadások vasárnapon 3, 5, 7, 9,
hétköznapon 5, 7, 9 órákor.